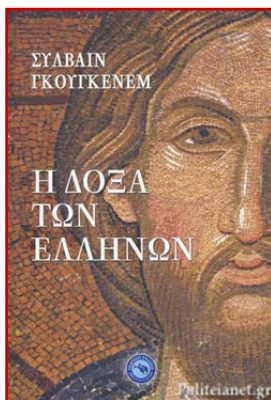

Βιβλιοπαρουσίασις

Συλβαίν Γκουγκενέμ

Ἡ δόξα τῶν Ἑλλήνων

Ἐκδόσεις: «Ἐνάλιος».

Μετάφρασις: Μενέλαος Παπαϊωάννου.

Δεκέμβριος 2019.

Σελίδες 528 (14 x 21 ἐκ.).

Ἐκυκλοφόρησε προσφάτως τὸ βιβλίον τοῦ Γάλλου Καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας στὸ Πανεπιστήμιον τῆς Λωρραίνης **Συλβαίν Γκουγκενέμ**, *Ἡ δόξα τῶν Ἑλλήνων* (μτφρ. Μενέλαος Παπαϊωάννου, ἐπιμ. Ἑλένη Κεχροπούλου, ἐκδ. Ἐνάλιος, σελ. 528, εὐρώ 15).

Οἱ βιβλιόφιλοι θὰ τὸν ἐνθυμοῦνται ἀπὸ τὸ ἐξαιρετικὸ προηγούμενον βιβλίον του ποὺ ἔχει μεταφρασθῆ στὰ ἑλληνικά, τὸ *Ὁ Ἀριστοτέλης στὸν Μὸν Σαίν-Μισέλ* (ἐκδ. Ὀλκός, 2009).

Ὁ κ. Γκουγκενέμ (Sylvain Gouguenheim) ἐπανέρχεται στὸ βιβλίον του αὐτό, ποὺ ἐκυκλοφόρησε στὴν Γαλλία τὸ 2017 καὶ στὴν Ἑλλάδα τὰ τέλη τοῦ 2019, στὶς θέσεις τοῦ προηγουμένου του ἔργου καὶ ὑποστηρίζει τὴν **εὐθεῖα ἐπίδραση ἐπὶ τῆς Δυτικῆς κοινωνίας ἀπὸ τὸ Βυζάντιον** καὶ τὸ ἐκεῖ συντελεσθὲν φιλολογικὸ ἔργο διατηρήσεως καὶ σχολιασμοῦ τῶν ἔργων τῆς Ἀρχαιοελληνικῆς Γραμματείας.

Σύμφωνα μὲ τὸν Γάλλο ἐρευνητὴ, τὸ σύνολο αὐτοῦ τοῦ βυζαντινοῦ ὑλικοῦ μεταβιβάσθηκε σὲ ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τὸν Ροδανὸν καὶ τὸν Μεύση (Μόζα) ὡς τὸν Ρήνον καὶ τὸν

Δούναβη και αυτήν την Σκανδιναυία κατά τὸ διάστημα μεταξύ τοῦ 10ου και 12ου αἰῶνος, δηλαδή κατά τὴν ἐποχὴ τῶν Σταυροφοριῶν. **Μ**ὲ ἄλλους λόγους ὑποστηρίζει, ὅτι οἱ Σταυροφόροι δὲν ἀπεκόμισαν ἀπὸ τὸ Βυζάντιο μόνον ὑλικά ἀγαθὰ, κυρίως τὰ λάφυρα τῆς Δ΄ Σταυροφορίας, ἀλλὰ και

πρὸ αὐτῶν τὰ λάφυρα ἀπὸ τοὺς πολέμους γιὰ τὴν δημιουργία τῶν Φραγκικῶν βασιλείων τῆς Παλαιστίνης και Συρίας.

Μέσα στὰ λάφυρα δὲν ἦταν μόνον ἅγια λείψανα, πολύτιμα σκευὴ και ἀντικείμενα, ἀλλὰ **και βιβλία**, ἐνῶ εὐνοήθηκε και ἡ μεταλαμ-πάδευσις τῶν κοσμικῶν γνώσεων πού εἶχαν χαθῆ με τὰ βαρβαρικά βασίλεια και τὴν καταστροφὴ τῆς Δυτικῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας.

Οἱ θέσεις του εἶναι ἀντίθετες πρὸς τὸ γενικὸ ρεῦμα και ἰδίως ἐκείνη τὴν ἀντίληψη, ὅτι ὅλη ἡ γνῶσις περὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἔφθασε στὴν Δύση μέσῳ τῶν Ἀράβων μόνον.

Στὸ βιβλίο παρατίθεται και παράρτημα πού περιλαμβάνει στοιχεῖα γιὰ τὴν ἐρευνά του περὶ τῶν ἑλληνο-λατινικῶν μεταφράσεων τοῦ Ἀριστοτέλους στὸ Μὸν Σαῖν-Μισέλ.

* * *

Περιεχόμενα

Εἰσαγωγή.

Μέρος πρῶτο

Τὸ Βυζάντιο και ἡ Ἀρχαία Ἑλλάδα

1. Ἕλληνες ἢ βυζαντινοί;
2. **Μ**ία λησμονημένη γνῶσις, λήθη, ἀπόρριψη και ἐπιβίωση τῆς ἑλληνικῆς κουλτούρας στὸ Βυζάντιο.
3. **Μ**ία γνῶσις σὰν ἀποτέλεσμα ἀντιγραφῆς. **Ἡ** ἀντιγραφὴ τῶν ἀρχαίων κειμένων.
4. **Μ**ία γνῶσις με μεγάλη διάρκεια.

Παράρτημα I.

Ἡ ἀντιγραφὴ τῶν ἔργων τῆς ἀρχαιότητος μετὰ τὴν Μακεδονικὴ ἀναγέννηση.

Μέρος δεύτερο

Οἱ εὐνοϊκοὶ παράγοντες

5. **Χ**ριστιανισμὸς και ἀρχαῖος πολιτισμὸς: ἀπὸ «ἀμφιλεγόμενη κληρονομιά» σὲ ἀποδεκτὴ παράδοση.

6. Ὁ λατινικὸς κόσμος πρὶν τὸ 1.000 μ.Χ. Τὸ ἑλληνικὸ ὄραμα.

Μέρος τρίτο

Ἡ προσμέτρηση τῶν ἐπιρροῶν

7. Μία βραδεία ἀνάκτηση τῶν κοσμικῶν γνώσεων.
8. Οἱ προερχόμενες ἀπὸ τὸ Βυζάντιο καλλιτεχνικὲς ἐπιρροές.
9. Ἡ διαδρομὴ τῶν γνώσεων.

Παράρτημα II.

Ἔρευνα γιὰ τὴν ὑπαρξὴ ἑλληνο-λατινικῶν μεταφράσεων τοῦ Ἀριστοτέλη στὸ Μόν-Σαίν-Μισέλ.

Συμπεράσματα.

Σημειώσεις.

Βιβλιογραφία.

